

Dr Marv Wilson, Prorocy, sesja 22, Micheasz

© 2024 Marv Wilson i Ted Hildebrandt

To jest dr Marv Wilson w swoim nauczaniu o prorokach. To jest sesja 22 dotycząca Księgi Micheasza.

W porządku, jestem gotowy, aby zacząć.

Pomódlmy się słowem. Ojcze, robimy pauzę, aby rozpocząć kolejne zajęcia, ponieważ bez twojej pomocy nie przetrwamy następnych 60 minut. Modlimy się, abyśmy mieli uszy, aby usłyszeć Twoje słowo.

Słowa profesora nie są aż tak istotne. Są słowa proroków. Są wieczne.

Dzwonią przez wszystkie pokolenia. Pomóż nam więc usłyszeć głos Pana poprzez proroka Micheasza. Buduj w naszym życiu pewność co do tego, kim jesteśmy, jak pracujemy w świecie i czego pragniemy od twoich ludzi. Prowadź i prowadź nas w tej godzinie, proszę przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

No dobrze, jeszcze raz przypomnienie o Paschy w środę przyszłego tygodnia.

Wyruszymy o 4:45 za Lane. Czy ktoś z Was ma dostęp do samochodu i chciałby się nim przejechać lub ma znajomego? Czy ktoś się wybiera? Potrzebuję jeszcze jednego lub dwóch samochodów. Mam kilku innych uczniów, których mogę zapytać.

Przepraszam? Z Kevinem? OK, Kevin, prawda. Wspomniałeś, że on prowadzi. To dobrze.

W porządku. OK, Kristen, prawda. To wspaniale.

Chciałem to potwierdzić. Mówisz, że możesz wziąć do siedmiu, jeśli musisz. OK, wspaniale. Dobry.

Dobra, przejdźmy do Micaha. Micheasz i Izajasz byli rówieśnikami.

Istnieją podstawy, aby sądzić, że na podstawie początkowych wersetów, które wspominają o Jotamie, Achazie i Ezechiaszu, królach północy lub południa. Południowe królestwo. Odpowiem za ciebie.

To domyślne pytanie, ponieważ zajmowaliśmy się już głównie prorokami północy, ale Micheasz ma ciekawą rzecz, w której faktycznie zawiera proroctwa dotyczące upadku królestwa północnego, chociaż pochodził z królestwa południowego. Więcej o tym za chwilę. Mówi o upadku Samarii, ale także o upadku Jerozolimy.

Ale on i Izajasz byli współczesnymi mieszkańcami południowego królestwa. Ich język jest dość podobny. Mają pewne podobieństwa literackie i oczywiście, mam nadzieję, że pod koniec tego kursu, jeśli kiedykolwiek przeczytasz w myślach Izajasza 2, pomyślisz o rozdziale Micheasza 4, ponieważ wiesz, że istnieje pewien rodzaj literackiej współzależności pomiędzy tymi wspaniałymi fragmentami, które mówią o epoce mesjańskiej i o przyniesieniu pokoju i sprawiedliwości na tę ziemię.

Imię Micaha jest pytaniem. Kilku autorów Pisma Świętego wyznaje wiarę – przynajmniej prawdopodobnie tak uczynili rodzice – nadając dziecku imię. Micheasz, kto jest jak Bóg? Micheasz, kto jest jak Yod-Heh-Vav-Heh? Kto jest jak Pan? Kto jest jak Jahwe? Być może na samym końcu książki pojawia się dziwna gra z jego imieniem.

W 7:18 jest napisane: Mi-eh-l- chah – mo-chah . Któż jest podobny do Ciebie, Boże? Na samym końcu książki. Mi-eh-l- chah - mo-chah .

Kto jest taki jak ty? Myślę, że to gra z imieniem Micaha. Jest blisko Micaha. Imię Micheasz oznacza: Któż jest jak Jahwe? Ten 7:18 dosłownie znaczy: Kto jest Bogiem takim jak ty? Prawdopodobnie jest to swego rodzaju wyznanie wiary ze strony rodziców.

A jeśli znasz Izajasza, szczególnie drugą część Izajasza, niezrównaność Boga Izraela. Kto jest taki jak ty? w wielu znakomitych językach. Na tej mapie znajduje się rodzinne miasto Micheasza, Tel-Maresza.

Tel-Maresza, jak widać, jest w Judzie. Jest w Szefeli, stolicy SZEFELE. Szefela oznacza krainę górską, faliste wzgórza i podgórze, które prowadzą od równiny przybrzeżnej aż do wyższych wzgórz Judy.

Jeśli kiedykolwiek przejeżdżałeś przez Iowę autostradą międzystanową jadąc ze wschodu na zachód, widziałeś wiele tego rodzaju wzgórz. Przypomina mi to trochę Szefelę, kiedy przybywasz z równiny Filistyny. A takich miast w Judzie jest wiele, a jednym z nich jest Maresza.

Myślę, że Micheasz musiał prorokować w ostatnich latach północnego królestwa. Mógł zacząć prorokować około 735 roku i kontynuować to co najmniej do 715 roku, co oznaczałoby początek służby Ezechiasza. Z pewnością wiemy, że daty Izajasza to lata 740–680.

Wrócimy do tego pod koniec kursu, skupiając naszą uwagę na Izajaszu. Trochę więcej o tym ciekawym miasteczku Tel Maresza. Wspomniałem o tym wcześniej, ale dzisiaj chcę przedstawić przegląd Micheasza i poruszyć kilka konkretnych interesujących akcentów.

Ten, archeologiczny. Książka mówi nam, że pochodzi z Mareshy. Ma to wiele różnych nazw.

W 1:1 Micheasz z Mareszet . To 40 km na południowy zachód od Jerozolimy. Wiele z tych imion w Biblii uległo niewielkim zmianom.

Żydzi nazywają Masada Metsuda , co oznacza twierdzę. Ale zanim ulegnie greckanizacji, będzie to Masada – to samo słowo.

Jonasz staje się Jonaszem. I często dzieje się to, co kończy się na literę S. W tym konkretnym przypadku, kiedy Edomianie osiedlili się na tym konkretnym obszarze.

A obszar ten oczywiście w IV wieku, pod koniec IV wieku i w III wieku p.n.e. był kontrolowany przez Ptolemeusza z Egiptu. I propagowali kulturę grecką. Nazwa kończy się na Tel Maresha.

Więc to jest to samo miejsce. Ma wiele różnych nazw. Maresza, Mareszet – Gat.

Wspomniano o tym ponownie w 1:14. Maresheth łącznik Gath. Pamiętajcie, że obrzym z pierwszego opowiadania z Księgi Samuela 17 pochodzi z Gat.

A to jest tuż na skraju terytorium Filistynów. Zatem jest to w Szeferi. Najwyraźniej pierwotnie kontrolowane przez Filistynów.

A to miasto Micheasz przesuujemy teraz szybko do przodu o kilka stuleci, ponieważ Micheasz żył tu pod koniec VIII wieku. Gdybyś jednak dzisiaj odwiedził jego rodzinne miasto, zobaczyłbyś niektóre znaleziska archeologiczne, szczególnie za sprawą przeprowadzki tam Edomian.

Pamiętaj, że Idumea to po grecku Edom. Wróćmy na chwilę do naszego badania Ovidii. Pamiętajcie, jak weszli Nabatejczycy i Sela upadła? Edomici zostali zepchnięci ze wschodniej strony doliny do południowej części pokolenia Judy.

Cały ten obszar stał się znany jako Idumea. Jan Hyrcanus w II wieku był królem wspierającym ruch Machabeuszów, królem Hasmoneuszów; około 140 r. próbował nawrócić Edomian z Szeferi na judaizm. Chcę tutaj podkreślić, że Tel Marissa była stolicą Idumei w III i II wieku.

Dzieje się to około 5 wieków po Micheaszu. Staje się stolicą Edomian. I jak zauważyłem wcześniej, rodzina Heroda została zmuszona do przejścia na judaizm pod rządami Hyrcana.

Tylko kilka innych ciekawych rzeczy na temat tego miejsca. W rodzinnym mieście Micaha było kilku upartych ludzi, którzy nie chcieli się nawrócić. Ci Edomianie, którzy mieszkali w She phelah, łącznie z Marissą, nie chcieli się nawrócić.

I powiedz Marissie, że Edomianie zakopali tysiące takich jaskiń. Wzgórza są tutaj po prostu usiane jaskiniami w Szefeli. A tym z Was, którzy mają radość, prawie powiedziałem obowiązek, ponieważ uważam, że to bardzo ważne dla zrozumienia Biblii, udania się do Izraela i pozwolenia, aby ta historia stała się czymś wizualnym.

Można go dotknąć, można go zobaczyć, można tam chodzić. Dlatego Edomianie w mieście Micheasza wykopali tysiące takich jaskiń. A zanim Edomianie uciekli z Hyrcanus, wypełnili jaskinię dobytkiem ze swoich domów na szczycie Tell.

To jedno z zabawnych wykopalisk archeologicznych, nad którymi spędziłem krótki czas kilka lat temu. I wykopaliska w tych jaskiniach. Innymi słowy, Edomianie nie chcieli, aby Hyrcanus przybył i po prostu przejął ich domy.

Zasadniczo zniszczyli ich domy, zabrali ich dobytek, ceramikę i inne rzeczy i po prostu wypełnili te jaskinie. Zatem w Tel Merissa są jeszcze setki takich jaskiń, które nie zostały jeszcze odkopane. W wielu odkopanych jaskiniach odkryto, że znajdował się tu duży przemysł produkujący oliwę z oliwek.

Znaleziono całą masę tych rozdrabniaczy i pras do oliwek. Na tych zajęciach rozmawialiśmy trochę o ówczesnym świecie gospodarczym i rolniczym. Cóż, Tel Merissa stała całkiem blisko Route 95.

Mógłbyś zejść z podnóża na trasę 95 i wysłać tę oliwę z oliwek do Egiptu. I właśnie tam poszła duża część tej oliwy, ponieważ w Egipcie nie ma zbyt wielu drzew oliwnych. Wiesz, obszar delty to po prostu bogata gleba, ale brakuje mu tego skalistego i znacznie bardziej deszczowego klimatu, jaki mają wzgórza Judei.

Kolejną ciekawą rzeczą w jaskiniach jest kolumbarium. Tysiące takich przegródek odkryto w jaskiniach Tel Merissa. Nazywam je szufladkami, bo tak naprawdę nikt nie wie, do czego służą.

Na początku, uczeni, w archeologii dokonuje się odkrycia, potem opisu, następnie próbujecie przeanalizować to, co znaleźliście, a ostatnim krokiem jest interpretacja dowodów, które opisaliście i przeanalizowaliście. Cóż, pomyślało wielu uczonych, skoro prawdopodobnie wykorzystano wiele gołębi i gołębi w świątyni, a ponieważ była to półtoradniowa wędrówka do Jerozolimy, mógł to być obszar sprzedaży gołębi i gołębi . Wiesz, mama Jezusa zaangażowała się w ten biznes po urodzeniu Jezusa.

Musiła pojawić się w Jerozolimie i była to ofiara. Ponieważ prawo lewickie mówiło, że jeśli jesteś biedną rodziną, możesz zastąpić ptaki ceremonią Pidyon HaBen. Pidyon

HaBen oznacza dosłownie odkupienie syna i była to ceremonia, która odbyła się kilka tygodni po urodzeniu, kiedy pierwszym dzieckiem był chłopiec.

Problem w tym, że chociaż były to ładne, małe nisze, można było zobaczyć ptaka siedzącego na jednej z tych rzeczy wykopanych z kredowych klifów, w żadnym z tych miejsc nie ma ptasich odchodów. To jeden z problemów archeologów. To właśnie tam żyją ptaki.

Nie ma na to dowodów, jeśli spróbujesz przeanalizować to chemicznie. Można by pomyśleć, że ptaki pozostawiły w jaskini jakieś szczątki. Więc chociaż wygląda na to, że może to być gołębica, czyli miejsce, w którym te ptaki mogły być trzymane, trzymane w niewoli i sprzedawane, interpretacja mówi, że wygląda na to doskonały przykład, ale można by pomyśleć, że byłoby tam więcej ptasiego bałaganu którzy tam pozostali, aby poprzeć ten pogląd.

W tej chwili wymyślili inną teorię. Być może te małe dziurki były używane do farbowania lub tkania, gdzie być może pasma materiału tkackiego były barwione, a następnie rozciągane pomiędzy tymi małymi dziurkami w ścianie, aż materiał wyschnął i tak dalej. Więc nikt tak naprawdę nie wie, po co te wszystkie małe dziury w jaskiniach świata Micheasza.

To właśnie znajdziesz dzisiaj. Patrząc na przegląd proroctwa Micheasza, wystarczy kilka komentarzy na ten temat. Proroctwo dzieli się na trzy główne, duże części.

I każdy zaczyna się od słowa Shema, tutaj. Podaje trzy przesłania, każde z nich ogłaszane jest tym hebrajskim słowem Tehir. A rozdziały pierwszy i drugi to jego pierwsze przesłanie skierowane do ludzi.

W jednym i drugim, mówi: słuchajcie, ludzie, wszyscy. Zatem rozdziały pierwszy i drugi, pierwsze przesłanie do ludu, dotyczą przede wszystkim sądu nad Samarią i Judą. Drugą dużą częścią materiału zawartego w tym proroctwie są rozdziały od trzeciego do piątego.

A trzej – mówi jeden – słuchajcie, głowy Jakuba, władcy domu Izraela. Drugie przesłanie skierowane jest do przywódców. Odchodzi więc od krytycznej analizy społeczeństwa w ogóle, ludzi, a teraz przechodzi do przywódców, władców tamtych czasów.

I chociaż wydaje wyrok na przywódców, w tym na fałszywych proroków, rozbudza także nadzieję w ten tradycyjny sposób, w jaki Izajasz układa całe swoje proroctwo. Od pierwszego do trzydziestego dziewiątego, przede wszystkim osąd. Czterdzieści do sześćdziesięciu sześciu, nadzieja, odkupienie.

Nawet nowe niebiosa i nowa ziemia, gdy Izajasz kończy swoje proroctwo. A potem rozdziały szósty i siódmy, czyli trzecie przesłanie. To dość dziwne, bo w 6:1 jest napisane: słuchajcie góry, ktokolwiek głosił kazanie góróm.

A to trzecie przesłanie, rozdziały szósty i siódmy, zostało przekazane w góry, ponieważ Bóg toczy spór ze swoim ludem. A góry tutaj symbolicznie symbolizują salę sądową. Oznacza sąd i sędziów, którzy będą rozpatrywać sprawę Jahwe, którą On ma w sprawie swego ludu.

I być może tam, gdzie mówimy, stare jak wzgórza, gdzie góry lub pagórki reprezentują trwałe, jak gdyby wieczne standardy Bożej sprawiedliwości, gdy przedstawia On swoją sprawę przeciwko swemu ludowi. Pozwólcie zatem, że zwrócę uwagę na kilka punktów w każdej z tych głównych sekcji. W wersecie pierwszym można zauważyć, że przekazuje on swoje przesłanie dotyczące Samarii i Jerozolimy.

Od razu wiemy, że ma przesłanie dla obu społeczności. A język jest hiperboliczny. Pan przychodzi ze swojej świętej świątyni, być może ze swojej niebiańskiej świątyni tutaj, wychodzi ze swojego miejsca, zstępuje i depcze po wyżynach ziemi.

Może dotyczy to słynnych wyżyn królestwa północnego, a nie tylko dotarcia do gór. I stąpamy po miejscach ziemi. I rozpułną się dla niego góry, a doliny rozerwą się jak wosk przed ogniem, jak wody, które spływają po stromym miejscu.

Czyż nie przypomina to teofanii z trzeciego rozdziału Księgi Habakuka, którą oglądaliśmy. Gdzie Bóg w tym akcie sądu zstępuje i przygląda się grzechom i występkom swego ludu. Na czym polega występki Jakuba? Czyż nie mówiliśmy o Samarii, słynącej z bałwochwalstwa, zwłaszcza u Ozeasza?

To kult natury, to Baalizm. A czyż nie jest to także Jerozolima? Obie stolice. Stolica północy, stolica południa.

I co on przewiduje? Zrobię Samarię kupą na otwartej przestrzeni. Przewiduje tutaj 721. Jeszcze się to nie wydarzyło.

W wersecie 6 znajduje się wspaniałe zdanie archeologiczne. Wysypię jej gruz lub kamienie do doliny. To rodzaj archeologicznego obrazu tego, co się dzieje. Budujesz na naturalnym pagórku lub wzgórzu.

To, co w Biblii nazywa się TEL lub TELL, jak w Tel Awiwie. Co oznacza stertę zboża. Ale TELL to kopiec.

Naturalny obszar to zazwyczaj miejsce, w którym, niczym efekt tortu, budujesz coraz wyżej. Niektóre TELL są bardzo, bardzo wysokie w miejscu, w którym kręcono Jesus Christ Superstar.

Beit She'an w dolinie Jordanu. To 90 stóp wysokości. A kiedy wkroczy najeźdźca, zburzysz ściany i budynki.

I ten gruz spłynie w dół do doliny. Więc to jest zdjęcie tutaj. Mówi o rozbijaniu obrazów na kawałki.

Wskazuje na świętą prostytutkę. A jej najemnicy zostaną spaleni ogniem. A jej idoli zniszczą.

Bo zebrała je z wynajęcia nierządnic. I powrócą do wynajęcia nierządnic. Szczególnie te słowa przypominają nam krytykę Ozeasza pod adresem Królestwa Północnego.

Pozostała część rozdziału 1, wersety od 8 do 16, przedstawia armie asyryjskie przetaczające się przez Szefelę, Królestwo Południowe. A pamiętacie, że zaledwie 20 lat po upadku Królestwa Północnego, w 721 r., kto w 701 r. martwił się inwazją asyryjską? Król Ezechiasz, który sprawdzał swoje zaopatrzenie w wodę. Ponieważ podczas porządków w Południowym Królestwie dokonanych przez Sennacheryba upadło już 46 miast.

A teraz kieruje się w stronę Jerozolimy, zaledwie 20 lat po upadku Królestwa Północnego. 721, 701, czas przybycia Ezechiasza do Jerozolimy. Zatem ten opis w ostatnim rozdziale pierwszego rozdziału, który jest czymś więcej niż tylko obrazem armii asyryjskich wkraczających do Królestwa Południowego, ale język tutaj jest niezwykły.

Właściwie to, co tu mamy, jest najdłuższą utrzymującą się grą słów w całym Starym Testamencie. Mamy tutaj do czynienia z grą słów. W starożytnym Izraelu najmądrzejszy człowiek był najmądrzejszy.

I móc bawić się słowami, co oczywiście masz już w pierwszych rozdziałach Biblii. Bóg stwarza Adama z Adama. I tutaj wspomina o kilku miejscach lub miastach w rejonie Szefeli, skąd pochodzi Micheasz.

A potem wymyśla swoją grę słów. Przykład, werset 10. Nie mówcie tego w Gat.

Dosłownie, w języku hebrajskim, nie mów tego w mieście. POWIEDZ miastu. Nie mów tego w Gat.

W Beth-le-Aphra tarzajcie się w proch. Dosłownie, w domu z kurzu, tarzaj się w prochu. Więc wymyśla kilka takich kalamburów.

Po co tyle kurzu? To coś więcej niż gra słów. To znak żałoby. Widziałeś to u Jonasza.

Teraz widzisz to ponownie. Skąd w Środę Popielcową pomysł wykorzystania popiołu? To wraca do tego rodzaju materiału, do księgi Jonasza, do prochu. Jest to oznaka intensywnej żałoby.

Gdzie siedzą przyjaciele Hioba? Siedzieli w kurzu. Albo pokrywają się kurzem. To znak żałoby.

Więc jest zdjęcie tutaj, tam. Południowe królestwo. Uważaj, nadchodzi asyryjski moloch.

Werset 13. Zaprzęgnijcie rumaki do rydwanów, mieszkańcy Lakisz, czyli Lakisz, jak to zangielizujemy. Dosłownie mieszkańcy Horsetown .

Tak więc kończy rozdział 1, mówiąc o łysieniu i obcinaniu włosów. Jest to symbol intensywnej żałoby. Właściwie użył tu rodzaju żeńskiego w wersecie 16.

Płeć żeńska. Zróbcie się łysi. Kobiety, których włosy miały być ich koroną i chwałą, jak szczególnie zastanawia się nad tym Nowy Testament, mają być łyse.

To takie ekstremalne. Ezdrasz jest zaniepokojony wszystkimi małżeństwami mieszanymi, które miały miejsce w V wieku. Co on robi? Przeczytaj księgę Ezdrasza.

Wrywa brodę. Wyciąga włosy. I ten znak, aby pozbyć się włosów, znów staje w obliczu tragedii.

Jaka tragedia? Będziesz łysy jak orzeł, jak mówi werset 16, ponieważ nadchodzi wygnanie. W rozdziale drugim zaczyna od prawdopodobnie najbardziej wszechobecnego w społeczności żydowskiej, zwłaszcza Żydów mówiących w jidysz, przekleństwa. Oj! Oj! Zaczyna się od nieszczęścia.

Najpotężniejsze przekleństwo w Biblii hebrajskiej. Ojej, słyszałeś. Vey, WEH, to po niemiecku ból.

Zatem kiedy mówisz „oj, ej”, dosłownie oznacza to „och, ból”. Och, ból. A to niech będzie tym, którzy obmyślają niegodziwość i czynią zło na swoich łożach.

Pożądamy pól i je zajmują, biorą domy, które nie są ich własnością. Tu wracamy do ucisku biednego tematu. Uciskają człowieka w jego domu i człowieka w jego dziedzictwie.

Teraz, kiedy dochodzimy do drugiego rozdziału, do końca drugiego rozdziału, mówi on o wysiłkach mających na celu powstrzymanie głosu proroka. Nie głoś. Ale

słowo powraca: czy duch Pana jest niecierpliwy? Czy moje słowa nie są dobre dla tego, kto postępuje uczciwie? Micheasz będzie kontynuował swoją proroczą analizę.

Dlatego sprawiedliwość społeczna jest w dużej mierze częścią jego przesłania. A kiedy przejdziemy do drugiej głównej części, przekazanej przywódcom, rozdziałów od trzeciego do piątego, zaczyna on mówić o władcach i ich niezdolności do bycia sprawiedliwymi. Mówi o Miszpacie w 3.1. Jedna z najpotężniejszych metafor w Biblii z Bożego punktu widzenia na ludzi, którzy uciskają biednych.

Wersety drugi i trzeci krytykują przywódców, którzy traktują biednych jak kanibali. Jak kanibale, obdzierający ludzi żywcem ze skóry. Podobnie jak kanibal, który bierze ofiarę i ją sieka.

Teraz język jest przesadzony. To hiperbola. Ale wy, którzy zdzieracie skórę z mojego ludu i mięso z ich kości, jecie mięso mojego ludu i zdzieracie z nich skórę, łamiecie ich kości i siekacie jak mięso w kotle, jak mięso w kotle. Kociołek.

To bardzo, bardzo mocne słowa. Zagłada biednych. Kontynuując rozdział trzeci, mówi o fałszywych prorokach, którzy zwodzą ludzi na manowce, sprowadzając na nich ciemność.

Dla kontrastu, jeden z najlepszych wersetów, jakie można znaleźć w całej literaturze proroczej, dotyczy tego, kim jest prorok i jak działał prorok? Zwróć uwagę, że w wersecie 3.8 Micheasz mówi: Jeśli chodzi o mnie, jestem napełniony mocą, która jest źródłem proroczej inspiracji w Piśmie Świętym. Nie byli to ludzie utalentowani, posiadający odpowiednie wykształcenie seminaryjne i potrafiący zastosować analizę duchową dla swojego pokolenia. Nie był to dar wrodzony.

Jeśli chodzi o mnie, jestem napełniony przez duże S, Ruach Adonai, Duchem Pana. Jestem pełen sprawiedliwości i mocy, aby oznajmić Jakubowi jego przestępstwo, a Izraelowi jego grzech. Innymi słowy, prawdziwy prorok mówi to, co ludzie powinni wiedzieć.

A źródłem tego przesłania jest żywy Bóg. Krytykuje przywódców swoich czasów za payolę. Brali łapówki, werset 11.

I nie można wymierzyć miszpatu, sprawiedliwości, jeśli bierzesz pieniądze na boku. Nawet kodeks prawny Hammurabiego z roku 1700 p.n.e., czyli ponad tysiąc lat wcześniej, zawierał bardzo dokładne instrukcje. Jeśli jesteś kapitanem i kierujesz barką, a na twoją łódź przychodzi sędzia, ponieważ przewozisz go przez Eufkrat lub przewozisz jednym z wielu kanałów wzdłuż Eufratu, nie możesz nawet dać rękę sędziemu, aby mu się przyjrzał, gdy wchodził na twoją łódź.

Uznano to za łapówkę. Historia wywierania wpływu na ludzi u władzy jest długa. Mamy to we współczesnym świecie.

3:12 to pierwsze miejsce w Biblii, które ogłasza rok 586 i to, co się wydarzy. Przez ciebie Syjon będzie zaorany jak pole, Jerozolima zamieni się w kupę gruzów, a góra domu w zalesioną wysokość. Ponownie, język zniszczenia Jerozolimy podany przez tego proroka południowego królestwa jest poetycki, 5.86. W czwartym rozdziale mamy ten wspaniały fragment, który mówi o ostatecznym planie Boga dla Jego ludu i na tej ziemi, kiedy Syjon stanie się najwyższą górą.

Wrócę do tego później, gdy będziemy mówić o tym fragmencie Księgi Izajasza 2, ale określenie najwyższej góry było na starożytnym Bliskim Wschodzie sposobem na powiedzenie, dla Greków była to Góra Olimp, dla Kananejczyków była to Góra Szafran, był to szczyt zigguratu we współczesnym Iraku, ponieważ wciąż możemy zobaczyć te wysokie, tarasowe miejsca, gdzie na szczycie znajduje się bóstwo połączone z czcicielem. Nie będzie to góra w żadnym z tych miejsc, ale Jerozolima, która reprezentuje duchową stolicę, jeśli można tak powiedzieć, dom, mieszkanie Boga Izraela. To będzie najwyższe miejsce, a kiedy jest napisane, że wznosi się ponad wszystkie inne wzgórza, mówi o triumfie religii objawionej w dniach ostatnich.

Dom Pana, Boga Izraela, Jego dom będzie najwyższym z gór, duchowym wywyższeniem i wyniesionym ponad wszystkie inne wzgórza. Niezależnie od tego, z czym ma się do czynienia ten fragment, czyli z dalszym rozwojem królestwa Bożego na tej ziemi, mówi on, że jest to dzień, w którym zarówno Żydzi, jak i poganie znajdą się pod panowaniem i panowaniem Boga. Mówi, że przyjdzie wiele narodów i powie: Chodźcie, wstąpmy na górę Pana, do domu Boga Jakuba, aby nauczył nas swoich dróg.

Zatem antycypuje Żydów i pogan w królestwie Bożym. To jest fragment mesjański. Zauważcie także, że jest tam mowa o tym, że On będzie sędzią między narodami i przyniesie pokój, tak jak miecze zostaną wbite w narzędzia rolnicze.

Będzie to czas trwałego pokoju, bo naród nie będzie się już uczył wojny. Jak wszyscy wiemy z języka Nowego Testamentu, ten wiek został zapoczątkowany, ale jeszcze się nie zakończył. I tak, tutaj język Micheasza, wiek Mesjasza, początkowe początki jego spełnienia, ale z pewnością, gdzie tutaj mówi się o pokoju powszechnym, narodach dalekich i szerokich oraz pokoju opartym na prawdziwej duchowości, chodzeniu w imieniu Pana, Boga Izraela, na wieki wieków, werset 5, ten dokładny czas jeszcze nie nadszedł.

Polityczne, wojskowe, humanistyczne lub socjologiczne rozwiązania problemów świata są jedynie tymczasowe, ponieważ traktaty, nawet traktaty pokojowe, są tworzone tylko po to, aby je łamać. Studiuj historię ludzkości. Daje to więc obraz

pokoju, a Jego współprorok Izajasz daje podobny obraz pod rządami Mesjasza, kiedy Sar Shalom, Księżę Pokoju, w końcu sprowadzi tę wizję na ziemię.

W rozdziale 5 mamy coś o mesjańskim Królu i z pewnością w Ewangelii Mateusza zacytowany jest fragment 5:2: A ty, Betlejem Efrata, które jesteś małe wśród rodów Judy, z ciebie wyjdzie ten, który będzie władcą w Izrael, którego pochodzenie sięga starożytności. A w tym fragmencie mówiącym o narodzinach Chrystusa, w Ewangelii Mateusza 2:5 i 6, jest to cytowane przez Mędrców przybywających do Jerozolimy. Na czym polega dzieło Mesjasza? Będzie trochę jak David.

Dawid był wielkim pasterzem. W 5.4 będzie pasł swoją trzodę w mocy Pana, w majestacie imienia Pana, swego Boga, i na razie będą mieszkać bezpiecznie. Będzie wielki aż po krańce ziemi.

Będzie pasł swoją trzodę. Ten język jest w Mesjaszu Handla, który jest silnie oparty na prorocत्वie Izajasza, a echa można dostrzec także tutaj, u Micheasza. Kiedy w pełni nadejdzie wiek mesjański, koniec rozdziału 5 wskazuje, że w tym dniu, werset 10, wszystkie negatywne rzeczy w społeczeństwie, które uniemożliwiają pełną realizację królowania Bożego, zostaną odcięte.

Wasze konie, wasze rydwany, czary, wróżbici, werset 13, wizerunki pogańskie, filary, którym ludzie się kłaniają. Wykorzeniam wśród was Aszerimów . Królestwo Północne, pamiętajcie te drewniane słupy, które były częścią kultu Baala.

Zostaną one zniszczone. Ostatnia część prorocтва dotyczy procesu sądowego, a Izajasz mówi o Żebrze. Jeśli przestudujesz w Biblii hebrajskiej słowo „zebro”, przekonasz się, że oznacza ono sprawę, oskarżenie.

To tak naprawdę pozew dotyczący przymierza, w którym jest napisane, że Pan ma zebro ze swoim ludem w 6:2. Micheasz, prorok tutaj, jest oskarżycielem Jahwe. Adresowany jest do wzgórz, do gór, które, jak sugerowałem wcześniej w tym wykładzie, są symbolami trwałej i niezmiennej sprawiedliwości Bożej. A kiedy te wzgórza i góry zasiądą jak sąd i sędziowie, aby wysłuchać sprawy, sporu, jaki Bóg toczy ze swoim ludem, On wejdzie w spór.

Jaka jest skarga lub zebro? Wersety 1-5. Bóg przemawia tutaj przez proroka i zasadniczo opiera swoją sprawę przeciwko Judzie na swoim przeszłym miłosierdziu. Nie traktowałem cię strasznie.

W rzeczywistości jest dokładnie odwrotnie. Sprawdź miłosierdzie Pana. Wczoraj mówiłem na jednej z moich zajęć, że najlepszy werset, jaki mamy w Biblii hebrajskiej, przedstawiający powód, dla którego jako chrześcijanie powinniśmy służyć Panu, tak naprawdę znajduje się w 1 Księdze Samuela 12, gdzie 1 Księga Samuela podaje ostatnią wolę i testament Samuela.

Mówi, że musisz służyć Panu, ponieważ zastanawiasz się, jakie wielkie rzeczy dla ciebie uczynił. Dlatego wiernie Mu służysz. Z pokolenia na pokolenie zawsze spoglądamy wstecz, abyśmy mogli z ufnością patrzeć w przyszłość, ponieważ nasz Bóg jest Bogiem łaskawym.

Jest miłosiernym Bogiem. Albo, jak będziemy świętować w środę wieczorem, On jest Bogiem, który pośród cudów i cudownych interwencji wyprowadza lud z Egiptu. I tutaj sprowadza ich z powrotem do Egiptu.

Jak cię zniechęciłem? W jaki sposób cię zawiodłem lub zmęczyłem? Wręcz przeciwnie, nie zawiodłem Cię. Wychowałem cię. Jest tu też wspaniała gra słów po hebrajsku, której nie będę miał czasu Ci przypominać.

Ale to wyprowadzenie Izraela z ziemi egipskiej było przeciwieństwem ich zawiedzenia. Wybawiłem cię z domu niewoli. Dałem wam wielkich przywódców.

Dałem ci trzech kluczowych ludzi z pokolenia Lewiego, Mosze, Aarona i Miriam. Miriam była wyjątkowa. Jej imieniem nazwano Matkę Jezusa.

Znamy Ją jako Maryję. Ale w I wieku była Miriam. Była siostrą Mojżesza i pierwszą kobietą, która skorzystała z daru służby.

A świątynia, w której będziemy obchodzić Paschę, została nazwana na cześć tego wielkiego muzycznego arcydzieła i tańca, który miał miejsce nad wodami Yam Suph, Morza Trzcina. Shirat Hayam, Pieśń Morza, z którą kojarzy się Miriam. Bóg przyniósł wybawienie od Izraela, gdy Balak, król Moabu, nękał Izrael.

I Bóg przeprowadził ich bezpiecznie przez terytorium Moabitów. To były jego czyny zbawcze. Bóg ich pobłogosławił, choć ich wrogowie by ich przeklinali.

I tak Balaam błogosławi, a nie przeklina. Jaka jest na to odpowiedź Izraela? Wersety od 6 do 8. Izrael miał fałszywe pojęcie o tym, czego Bóg od nich oczekiwał. Ludzie byli zmęczeni przeżywaniem całej liturgii, ceremonii i nieporozumień.

Ludzie pytają, jak Boga można przebłagać. Jak zdjąć Boga ze swoich pleców, aby On zachował się wobec ciebie łaskawie? Jaką kość możesz Mu rzucić, aby złagodzić jego osobisty gniew, jaki może mieć wobec ciebie? I tak tutaj Izrael mówi, że najlepszym sposobem na osiągnięcie tego jest zwiększenie tego, co robimy w tym systemie ofiarnym. Zwróć więc uwagę na postępowanie pięciu pytań.

Każdy jest większy. Porusza się tutaj w crescendo z pytaniem: „Co stanę przed Panem?”. A co z całopaleniami? A co powiesz na roczne cielę? A co powiesz na tysiące baranów? A co powiesz na dziesięć tysięcy rzek oliwy z oliwek? A potem

dochodzi do punktu kulminacyjnego : a co jeśli wydam owoc mojego łona za grzechy mojej duszy? Mój pierworodny.

Taka była religia kananejska. I wreszcie dochodzimy do tego, i to będzie na tyle dzisiaj, etyczny Jan 3.16 z Biblii hebrajskiej, Micheasz 6.8. Sugeruje zwiększenie i intensyfikację ceremonialnego rytuału, ale w typowo proroczy sposób. Prorocy mówią raczej o etyce niż o intensyfikacji kapłaństwa, rytuału i ceremonii.

Pokazał ci, o dobro, o człowiecze, co jest dobre. A czego wymaga od ciebie Pan? Chce miszpatu . Chce uczciwych i sprawiedliwych stosunków.

Niektóre z tych spraw wyjaśnił już w swojej przepowiedni. Chce heseda. Pragnie lojalnej miłości.

Pragnie ciągłej miłości. Miłość, która prowadzi do życzliwego, łaskawego i miłosiernego postępowania z innymi ludźmi. A jednym ze stosunkowo rzadkich słów w Biblii hebrajskiej jest to ostatnie słowo.

Chce zeniuta . Zenit to słowo trudne do przetłumaczenia. To znaczy robić coś z delikatnością, z wrażliwością.

Nie z pychą, nie z arogancją, nie z pompą. Idziesz z zenium , z Panem. Postępujesz skromnie.

Zeniut jest używany we współczesnym Izraelu, w społeczności chasydzkiej. Kiedyś widziałem sztandar rozciągnięty nad starym miastem Jerozolimy z napisem: Tora napomina każdą kobietę w Izraelu, aby ubierała się zeniut , skromność, delikatność i ostrożność. I to właśnie oznacza.

Kiedy chodzimy z Bogiem, to jest obraz duchowości w Biblii hebrajskiej: chodzić z Bogiem w ten pokorny sposób słuchania. Słuchający, wrażliwy na otaczających nas ludzi, z sercem skierowanym ku Bogu. W porządku, to są trzy rzeczy, na które kładzie nacisk Micheasz i które stają się trzema najważniejszymi kardynalnymi naukami religii hebrajskiej.

Sprawiedliwość, lojalna życzliwość, lojalna miłość, hesed. I wreszcie chodzenie przed Bogiem z moralną delikatnością, wrażliwością i pokorą przed Królem Wszechświata. OK, to tyle na dzisiaj.

To jest dr Marv Wilson w swoim nauczaniu o prorokach. To jest sesja 22 dotycząca Księgi Micheasza.